

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Lyck-Ønske og Bøn til Printz Friderich Nytaar 1686

Citation: Kingo, Thomas: "Lyck-Ønske og Bøn til Printz Friderich Nytaar 1686", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 2*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo02val-shoot-workid72271.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 2

Allerunderdanigst Lyck-Ønske og Bøn,
Til dend
Stormægtige og Højbaarne Printz
Printz Friderich,
Arve-Printz til Dannemarck og Norge, de
Venders og Gothers, Hertug i Slesvig, Holl-
stein, Stonnarn og Ditmarsken, Greve i
Oldenborg og Delmenhorst.
I det nye Aar 1686.
af
Hans Kongl. Højheds
Min naadigste Herres og Arve-
Printzes
Allerunderdanigste Tiener og u-af-
ladelige Forbeder,
Th: Kingo.

Kron-værdig Arve-Printz, vort store Haab og glæde,
Som skal i tiden til sin Arve-Throne træde.
Naar Gud har Kongen gjort af aar saa riig og mæt,
At hand for alder er af Scepter-Byrden træt.
Forlad mig Store Printz, du Nordens Konge-Pode,
Forlad mig at jeg dig maa falde nu til fode,
Og med det nye Aar dig en nye Aars helsen gjør,
Og underdanigst for dig knæler, som jeg bør.
Jeg tænder røgelse og bønnekarret fylder,
Saa snart at Ny-Aars Soel vor Horizont forgylder

*
– 150

Og lyser dagen op, som først i aarets tal
Sin bliantz-kiortel faar fra Himlens klare sal.
Jeg siger, sukker saa: o Himmelske Regenter,
Fra hvis almægtig Haand ald jordens Guder henter
Liv, Kroner, Magt og Raad, og Lykke, Seier, Priis,
Og til Regiering hver gjør dygtig sterk og viis.
O lad o Himlens Gud lad med din Nyt-aars straale
Sig alle naader til Printz Friderich udmaale!
Gud lade dagen op til tusend lykker gry,
Og alle Kongers Lof i hannem gjøre ny!
GUd lade hannem til din Kirkkes fremgang spiire
Og daglig voxe frem GUds Sion her at siire!
GUd lade dyd og kraft ved hver minut opgroe
Udi hans unge sind, og tage der sit boe.
Blink op da meer og meer paa Himlens store Runde
Du Verdens Øje, som veed aldrig af at blunde,
Men see, du merker hver vor Printzes Leve-dag
Med ald velsignelse til Nordens velbehag.
Imidlertid jeg har anledning til at falde,
Need for din Naades-foed, og dig til hielp at kalde, ||
Dend nest ved sidste post udi det gamle aar,
Mig dertil aarsag gaf, min huu dend gjorde saar.
Jeg fik et brev, et brev fra Kongens Rente-kammer
Hvor iblant naader var een punct af meen og jammer,
Guds fattig Alter-mænd, det arme Præsteskab
Dem gaar det an, og det er deres rentes tab.
Jeg derfor drister mig een *Supplicatz* at sende,
Hvo veed, om Himlen ej tør Kongens hierte vende?

*
– 151

GUd skiød mig saa i sind, og sindet sagde jo!
Beed Printzen kun om hielp, hand hielper maa du troe.
O Stoere Konge-Søn, lad derfor dig behage,
Jeg i Guds ærinde dig dristig maa umage,
O! gak! leveer mit brev i Kongens egen haand, ;
Og beed ham løse op det store knude-baad.

Jeg veed hans haand og mund er saare naade-rige,
Hand negter intet dig: men om hand skulde sige:
Hvor kommer det du dig til *Secreterer* gjør?
Moth, Schöler, Luxdorph, de sligt at forrette bør!
Svar smukke Printz, og sug, at du i ganske Norden,
For Kirke-folket er Guds *Secretertr* vorden,
De andre gode Mænd maa gjøre hvad de kand,
Du est i dette verk dend meest beqvemme Mand.
Tal som jeg veed du kand, med Fyrste-ord og mine,
Sig Kongen, hvor at nu soldaten hand vil pine
Det fattig Præsteskab for skat af øde jord,
Og gods, som før er lagt til deres brød og bord.
Sug Kongen, hvor mand nu vil godset fra dem tage,
Og unde dennem kun saa tynd en skoide-kage,
Om ej de yde kand dend gandske fulde skat.
Saa langt er fra de skal faae nogen skaansel fat.
Sug Kongen, hvor de nu Guds Præster udelukker,
Fra Geistlig Folkes tal, siig hannem, hvor de sukker,
At deres Gods ej nu for Geistlig regnes maae,
Og som de andres ej maae Kongens naade faae.

*
— 152

Jeg veed og vidne kand for Gud med hvad for naade,
Mig Kongen svaret har, naar jeg i deres vaade
Har talet deres tarv, hvor tit jeg haver faaet
Et trøste-svar, som og har kraftig hielp formaaet.
Jeg veed, hvor nylig jeg af Kongens naade-straale
Er bleven soolet om, da hand ej vilde taale,
At noget skaar de ind i deres rente fik,
Der jeg til Kongens foed paa deres vegne gik.
Jeg veed hand er saa from, saa fuld af gunst og naade,
Hand lader denne skye, der samlet er af vaade,
Ved sine øjnes Sool adspredes og gaae bort,
At Herrens Meenighed dog aldrig skeer forkort.
Giv derfor gode ord, de beste mand kand give,
Stormægtig Printz, og beed saa Kongen underskrive
Sit Navn og Naade paa et lidet Friheds Brev,
Og sug, hand dermed sig til ævig Ære skrev.

*
—